

ÎNCHEIERE

27 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecători

Svetlana Filincova
Ion Druță, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Zelinski Nicolai,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Compania de Asigurări „Donaris Vienna Insurance Group” Societate pe Acțiuni împotriva lui Zelinski Nicolai privind încasarea despăgubirii de asigurare și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de către Zelinski Nicolai și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 22 ianuarie 2016,

c o n s t a t ă:

La 08 iunie 2015, CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA a depus o cerere de chemare în instanța de judecată împotriva lui Zelinski Nicolai privind încasarea despăgubirii de asigurare și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 13 decembrie 2013 între Zelinski Nicolai în calitate de asigurat și CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA în calitate de asigurător, a fost perfectat contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă fiind eliberată polița de asigurare seria RCAI nr.000561212, prin care transmis către CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA răspunderea civilă în caz de survenirea cazului asigurat și anume să despăgubească prejudiciile cauzate prin accident de autovehiculul de model Nissan Primera, cu numărul de înregistrare C JH 319.

A notat compania reclamantă că, la 28 septembrie 2014, ora 13:00, s-a produs un accident rutier în rezultatul căruia automobilul de model Nissan Primera cu numărul de înregistrare C JH 319 condus de către Zelinski Nicolai fiind în stare de ebrietate, a tamponat automobilul de model Mazda Demio cu număr de înregistrare C LY 530 condus de către Parii Angela, iar în corespundere cu procesul-verbal cu privire la contravenție din 21 octombrie 2014, vinovat de comiterea accidentului rutier, a fost recunoscut Zelinski Nicolai, fiind învinuit de încălcarea regulilor circulației rutiere stabilite de Regulamentul circulației rutiere, care

constituie contravenție administrativă prevăzută la art. 242 alin.(2) din Codul contravențional.

A menționat compania reclamantă că, în rezultatul notificării asigurătorului despre producerea riscului acoperit prin contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto, în cadrul CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA, a fost pornit dosarul de daune nr.08922014 la data de 02 octombrie 2014, conform calculelor realizate în baza procesului-verbal de constatare a pagubelor întocmit de către CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA, unde a fost supus examinării de către părțile implicate a automobilului avariat, s-a stabilit că costul reparației automobilului de model Mazda Demio cu număr de înregistrare C LY 530 constituie suma de 12 570,38 lei.

Ulterior, prin dispoziția nr .RCO 08922014T din 26 ianuarie 2015, în corespundere cu art.15 alin.(1) lit. a) din Legea 414-XVI cu privire la asigurarea obligatorie de răspunde civilă pentru pagube produse de autovehicule , CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA a recunoscut evenimentul produs drept caz asigurat și a dispus achitarea păgubitei Parii Angela, a prejudiciului material suportat în rezultatul accidentului în trafic în cuantum de 12570, 38 lei, fapt confirmat prin ordinul de plată anexat la cerere.

Prin prisma înscrisurilor prezentate și administrate la dosarul de daune și a procesului-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, s-a constatat că la momentul producerii accidentului, Zelinski Nicolai era în stare de ebrietate alcoolică, împrejurare care cade sub incidența art.29 lit. b) din Legea nr.414-XVI din 22 decembrie 2006.

A mai explicat că, situația în cauză generează dreptul CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA de a înainta acțiune de regres persoanei răspunzătoare de producere pagubei în rezultatul accidentului de circulație, iar repararea prejudiciului material este prescrisă și de normele generale care guvernează răspunderea delictuală stabilită, Zelinski Nicolai la momentul producerii accidentului era în stare de ebrietate alcoolică, constituie temei de a solicita încasarea de la vinovat a sumei despăgubirii de asigurare achitate păgubitorului în valoare de 12 570,38 lei.

A notat că, la 21 aprilie 2015, CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA a înaintat reclamația nr. 1010/15 către Zelinski Nicolae, solicitând achitarea despăgubirii de asigurare în mod benevol, însă la care nu a fost dat nici un răspuns, fapt ce a generat înaintarea cererii de chemare în judecată privind încasarea sumei în ordine de regres.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 22 ianuarie 2016, cerere de chemare în judecată înaintată de CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA, s-a admis. S-a încasat de la Zelinski Nicolai, în beneficiul CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA, suma de 12 570,38 lei cu titlu de prejudiciu material, cheltuielile de judecată în mărime de 377,11 lei pentru achitare taxei de stat la înaintarea cererii de chemare în judecată și suma de 3 750 lei ce reprezintă cheltuieli pentru asistență juridică, în total suma de 16 697 lei 49 bani.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune se încadrează în prevederile legii.

Considerând neîntemeiată hotărârea primei instanțe, la 22 februarie 2016, Zelinski Nicolai a depus cerere de apel, solicitând admiterea acesteia, casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată înaintată de către CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2017, s-a respins apelul declarat de către Zelinski Nicolai și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 22 ianuarie 2016.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărâre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanțe de apel, Zelinski Nicolai a înaintat cerere de recurs, prin care solicită admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel din 23 martie 2017 și a hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 22 ianuarie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată înaintată de către CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA să fie respinsă ca neîntemeiată.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 23 martie 2017 a fost recepționată de către recurent la 28 aprilie 2017. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 CPC, consideră recursul depus la data de 26 iunie 2017 în termen.

Pledând pentru admiterea recursului în sensul declarat, recurentul consideră că soluția instanței de apel este pripită, fapt ce rezultă din nedeterminarea naturii juridice a obiectului litigiului, criteriu care presupune prin sine lămurirea corectă și certă a situației de fapt și de drept.

De asemenea, susține că instanța de apel examinând apelul a trecut în mod superficial argumentele invocate de către Zelinski Nicolai și materialul probator anexat la materialele cauzei, fără a examina legalitatea și temeinicia hotărârii supusă

apelului sub toate aspectele, în raport cu legislația ce guvernează litigiul în cauză.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de Zelinski Nicolai, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat Zelinski Nicolai, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În cazul de față, argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, nefiind posibilă

determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează și faptul că, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr. 45701/99 § 137, ECHR 2001-XII). În același timp, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă în recursul declarat de către Zelinski Nicolai asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Zelinski Nicolai, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Zelinski Nicolai se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Svetlana Filincova

Judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea